

"Ruhları ve tesbihatları gibi çok vücutları kendilerine bedel âlem-i şهادette bırakıp sonra gittikleri bilinir." cümlesini izah eder misiniz?

"Ve fenâ ve zevalde kaybolan mevcudatın, neticeleri ve hüviyetleri ve mahiyetleri ve ruhları ve tesbihatları gibi çok vücutları, kendilerine bedel âlem-i şهادette bırakıp sonra gittikleri bilinir."(1)

Bir hayvanın bedeni ölümle yok olsa bile, onun ruhu ve dünyada fitri ve hali bir dil ile yapmış olduğu zikir ve tesbihler, birçok kamera ile kaydedilip bakileştirilmiştir. Evet sadece hayvanların değil, belki bütün eşyanın halen ve kalen yapmış oldukları zikir ve tesbihler, ölümsüzleştirilmek için kaydediliyor. Üstad Hazretleri bu inceliği şu şekilde izah ediyor:

"ÜÇÜNCÜ REMİZ"

"Eşya zeval ve ademe gitmiyor; belki daire-i kudretten daire-i ilme geçiyor, âlem-i şهادetten âlem-i gayba gidiyor, âlem-i tagayyür ve fenâdan âlem-i nura, bekaya müteveccih oluyor."

"Hakikat nokta-i nazarında, eşyadaki cemal ve kemal, esmâ-i İlâhiyeye aittir ve onların nukuş ve cilveleridir. Madem o esmâ bâkidirler ve cilveleri daimîdir; elbette nakışları teceddüd eder, tazelenir, güzelleşir. Ademe ve fenâyâ gitmiyor; belki, yalnız itibarî taayyünleri değişir. Ve medar-ı hüsün ve cemal ve mazhar-ı feyiz ve kemal olan hakikatleri ve mahiyetleri ve hüviyet-i misaliyeleri bâkidirler."

"Zîruh olmayanlar, doğrudan doğruya onlardaki hüsün ve cemal, esmâ-i İlâhiyeye aittir; şeref onlarıdır, medih onların hesabına geçer, güzellik onlarındır, muhabbet onlara gider; o aynaların değişmesiyle onlara bir zarar îras etmez."

"Eğer zîruh ise, zevil'ukulden değilse, onların zeval ve firakı bir adem ve fenâ değil; belki vücud-u cismanîden ve vazife-i hayatın dağdağasından kurtulup, kazandıkları vazifenin semerelerini bâki olan ervahlarına devrederek, onların, o ervâh-ı bâkiyeleri dahi birer esmâ-i İlâhiyeye istinad ederek devam eder, belki kendine lâyük bir

saadete gider."

"Eğer o zîruhlara zevil'ukulden ise, zaten saadet-i ebediyeye ve maddî ve mânevî kemâlâta medar olan âlem-i bekaya ve o Sâni-i Hakîmin dünyadan daha güzel, daha nuranî olan âlem-i berzah, âlem-i misal, âlem-i ervah gibi diğer menzillerine, başka memleketlerine bir seyr ü seferdir; bir mevt ve adem ve zeval ve firak değil, belki kemâlâta kavuşmaktır."(2)

Yani, hayvanların ruhu direkt bekaya mazhar olduğu için, onlar da insanlar gibi ölümsüz olup, bir cihetle kendilerine özgü bir saadete nail olacaklar. Dünyada yapmış olduğu vazife ve hali zikirlerin karşılığını, beka aleminde ebedi yaşamakla görecekler.

Hayvanların alemi maddide bıraktıkları şey; maddi cesetleridir, onlar ahirette ruhen bakırlar, bedenleri yeniden iade edilmeyeceği için, bedenleri maddi alemde kalıyor demektir.

Hayvanların tesbihleri ise; hâl dili ile Allah'ın isim ve sıfatlarına ayna olmalarıdır. Evet bir tavus kuşunun o güzel ve sevimli cesedinde, Allah'ın birçok ismini okuyup takdir edebiliriz. Bu noktadan tavus kuşu, Allah'ı isimleri ile zikrediyor denilir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sualar, İkinci Şua, Birinci Makam.](#)

(2) bk. [Mektubat, Yirmi Dördüncü Mektup, Birinci Makam.](#)